

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 martie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2017, declarat de către avocatul Malanciuc Ion în numele inculpatului

Luca Daniel xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.12.2016 - 19.04.2017;
2. Instanța de apel: 18.05.2017 - 22.09.2017;
3. Instanța de recurs: 29.01.2018 - 07.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 aprilie 2017, Luca Daniel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Luca Daniel, acționând cu intenție directă, în participație simplă cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor, a obținut pentru realizare droguri și anume, amfetamină în cantitate de 103,65 grame, care constituie proporții deosebit de mari, după care a transportat-o și a păstrat-o ilegal la sine pentru realizare până la 23 august 2016, când aflându-se pe teritoriul CCC nr.x, situat pe str.xxx, mun. Chișinău, în urma percheziției în automobilul de model „Renault Megane”, a fost depistat și ridicat un borcan de sticlă în interiorul căruia se afla amfetamină, iar din garajul nr.3M situat pe aceeași adresă, din portmoneul ce aparține inculpatului a fost depistat și ridicat un pachetel din folie de staniol în interiorul căruia se afla amfetamină în cantitate de 1,50 grame.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul I.Malanciuc în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că instanța nu a cercetat în modul stabilit de lege nici o probă adusă de acuzare, doar selectiv a dat citire unora din acestea; - nu au fost cercetate corpurile delictive și anume, pachetele cu numerele 1, 2 și 3, astfel, inculpatul și apărarea au fost puși în imposibilitate de a se convinge despre conținutul acestor pachete; - incorect instanța a considerat că nu a fost încălcat dreptul la apărare al inculpatului prin faptul că nu s-a dat citire integrală în ședință a procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 24.08.2016, prin

care au fost stenografiate discuțiile telefonice ale inculpatului cu alte persoane, procurorul făcând un rezumat a convorbirilor date, dând citire doar celor mai importante discuții; - legea procesual penală nu prevede ca în ședința de judecată procurorul să facă rezumate asupra probelor sale, iar instanța incorect a constatat că partea apărării a făcut cunoștință atât cu procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cât și cu CD-ul, de rând ce orice probă acumulată în faza urmăririi penale urmează a fi cercetată în fața instanței de judecată; - în cumulul probelor acumulate și anexate la cauza penală nr.2016488036 și-au găsit relevanță acțiuni și acte procesuale întocmite atât de către ofițerii de investigații angajații secției nr.2 a Direcției nr.4 MAI desemnați prin ordonanța procurorului din 12.08.2016 cu atribuții de ofițer de urmărire penală care este într-o neconcordanță cu prevederile legale stipulate în art.1 alin.(2) din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, art.2, 3 alin.(1) lit.f), 5, 6, 8, 11 alin.(2) din Legea nr.6 din 15.02.2008 cu privire la conflictul de interese, cât și de către procurorul E.Tifoi, care nemijlocit a efectuat urmărirea penală, începând cu încălcări grave, care nu pot fi înlăturate decât prin anulare; - procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 24.08.2016 este lipsit de suport probatoriu, deoarece ofițerului principal de investigații I.Bădilă, care a participat la aceste investigații, nu i-au fost explicate contra semnătură drepturile procedurale și nici nu a fost avertizat pentru răspunderea care o poartă conform prevederilor art.178, 312, 315 Cod penal, precum lipsește și informația privind comunicarea unor prevederi necesare prevăzute de art.277 Cod de procedură penală; - la cauza penală lipsește actul procesual întocmit conform prevederilor art.260 Cod de procedură penală, cu participarea specialistului, care ar elucida faptul în ce condiții și cu aplicarea căror mijloace tehnice au fost copiate pe suport electronic, adică pe CD-R pe model DVD-R 4.7.GB; - nu este cunoscut nici faptul cine și în ce condiții le-a atribuit CD-ilor numărul de inventar de la „1 la 9”; - instanța nemotivat a respins demersurile de a da citire stenogramei din dosar cu audierea interceptărilor care au avut loc între inculpat și diferite persoane - consumatori de droguri, pe motiv că cauza penală a fost începută datorită interceptărilor telefonice, prin efectuarea unor măsuri speciale de investigații și aceste probe au importanță pentru justa cercetare judecătorească, cât și dispunerea efectuării expertizei grafoscopice pentru determinarea apartenenței semnăturii de pe pachetul nr.3, deoarece la prezentarea corpurilor delictive D.Luca categoric a negat semnătura din numele său pe acest pachet.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul I.Malanciuc în numele inculpatului, ca fiind nefondat.

În motivarea soluției date instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate de păstrare și transportare a drogurilor, săvârșită în scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc prin declarațiile martorilor:

- I.Bădilă, care a declarat că în iulie 2016, a parvenit o informație, precum că a avut loc punerea în circulație a drogurilor - amfetamină în proporții deosebit de mari. În urma unui șir de măsuri de investigații, printre care și interceptarea telefonică a convorbirilor lui

D.Luca, s-a constatat că consumatorii de droguri comandau de la inculpat, prin intermediul telefonului, droguri, ulterior stabileau o întâlnire, unde D.Luca le comunica suma care urmau să o achite, prețul cărora varia de la 600 la 700 lei. La sfârșitul verii anului 2016, în urma reținerii inculpatului la un garaj din s.Ciocana, mun.Chișinău, au fost depistate mijloace bănești, mai multe telefoane mobile, iar din automobilul cu care se deplasa D.Luca, ultimul a predat benevol un borcan din sticlă în care se afla amfetamină. Borcanul a fost sigilat și pe ambalaj s-au semnat toți participanții la măsurile de investigație. Tot atunci, în acel garaj, la alte persoane, de asemenea s-au depistat mijloace bănești și amfetamină. În automobilul inculpatului a fost găsit și un cântar de scară mică, personal nu a stabilit cantitatea drogurilor ridicate, iar la efectuarea perchezițiilor nu au participat alte persoane în afară de ofițerii de investigație și inculpat;

- P.Ciubotaru, care a dat declarații analogice cu ale martorului I.Bădilă;

- O.Fătu, care a explicat că a făcut cunoștință cu inculpatul în vara anului 2015, aflând de la prieteni că acesta vinde droguri - amfetamină, iar ca urmare a cumpărat de la el un gram de amfetamină. Ulterior, s-a întâlnit de câteva ori cu inculpatul pentru a mai cumpăra amfetamină, pentru care achita aproximativ 600 lei. La sfârșitul lunii august 2016, a avut o întâlnire cu D.Luca pe str.Uzinelor, mun.Chișinău, mai târziu ambii au plecat în or.Stăuceni cu automobilul condus de inculpat, de model „Renault Megane”. Întorcându-se din or.Stăuceni, D.Luca i-a comunicat că trebuie să se deplaseze în sect. Ciocana, ajungând la un garaj, acolo mai erau vreo 3-4 persoane cu care s-a salutat, iar peste câteva minute a venit un grup de colaboratori de poliție, care au efectuat percheziția, fiind depistate la persoanele prezente mai multe pachetele cu amfetamină, colaboratorii de poliție au efectuat percheziție și în automobilul condus de D.Luca;

- R.Luncari, care a lămurit că a făcut cunoștință cu D.Luca prin mijlocul lunii iunie 2016 în preajma unor garaje din str.Milescu Spătaru, unde și-a vopsit mașina. Aproximativ la mijlocul lunii august 2016, din nou a mers la acele garaje și din nou l-a văzut pe D.Luca, care avea un comportament activ, acesta i-a comunicat că a consumat amfetamină. Dânsul i-a spus că dorește și el să încerce, iar peste câteva zile a fost telefonat de inculpat care i-a oferit un pachetel din staniol cu amfetamină pentru care a achitat 200 lei. În acest timp au venit colaboratorii de poliție, au fost reținuți și s-a efectuat percheziția, la el a fost găsit pachetelul de staniol cu amfetamină;

și actele cauzei:

- procesele-verbale: de efectuare a perchezițiilor corporale a lui D.Luca, a garajului nr.3M din str.N.Milescu Spătaru nr.8/3, mun.Chișinău, a automobilului de model „Renault Megane”, cu n/î K BB 467 din 23.08.2016, în urma cărora de la D.Luca au fost ridicate 2 bancnote cu nominalul de 200 lei și o bancnotă cu nominalul de 100 lei, un telefon de model „HS Sony Xperia E 4” cu IMEI 358137065318741 și o cartelă SIM cu nr.068003203; în garaj s-au depistat și ridicat o folie de staniol ce conținea o substanță solidă în formă de praf de culoare albă cu miros specific, iar în automobil au fost depistate și ridicate un cântar electronic la scară mică și un borcan ce conținea un pachet de staniol în interiorul căruia se afla un bulgăre de culoare cafenie-albuie, cu miros specific; - de examinare a obiectului din 07.12.2016 depistat la efectuarea percheziției corporale; - de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 24.08.2016, prin care s-a stabilit că în urma interceptării convorbirilor telefonice, inculpatul D.Luca a avut convorbiri camuflate

cu consumatorii de droguri și că acesta este implicat în comercializarea substanțelor psihotrope - amfetamină în proporții deosebit de mari, la prețul de 600 lei pentru un gram; - rapoartele de expertiză fizico-chimică nr.34/12/1-R-4948 din 02.09.2016 și 34/12/1-R-4938 din 12.09.2016, prin care s-a constatat că substanța ridicată din automobilul de model „Renault Megane”, constituie amfetamină în cantitate de 102,5 grame, iar substanțele ridicate din garajul nr.3M din str.M.Spătaru 18/3, constituie amfetamină în cantitate de 1,50 grame și rășină de cannabis în cantitate de 0,08 grame.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului I.Bădilă, care a relatat că din măsurile de investigații, printre care și interceptarea telefonică a convorbirilor telefonice ale inculpatului, a rezultat că consumatorii de droguri comandau de la D.Luca, prin intermediul telefonului, amfetamină prețul unui gram varia de la 600 lei la 700 lei, iar participând la efectuarea percheziției și reținerii inculpatului, la ultimul s-au depistat mijloace bănești, mai multe telefoane mobile, iar din automobilul cu care se deplasa, acesta a predat benevol un borcan din sticlă în care se afla amfetamină, care a fost sigilat și pe ambalaj s-au semnat toți participanții la măsurile de investigație.

Relevante sub aspect probatoriu a apreciat instanța de apel și declarațiile martorului P.Ciubotaru, care a indicat că în urma măsurilor speciale de investigație, s-a stabilit că inculpatul era implicat în vânzarea drogurilor de tip amfetamină. Acesta ducea discuții, pe alocuri camuflate, cu persoane din anturajul său cărora le comercializa amfetamină. La data de 23.08.2016, inculpatul trebuia să se întâlnească cu un cumpărător și l-au anunțat să se apropie la garaje. În momentul întâlnirii cu cumpărătorul, inculpatul a fost reținut, percheziționat și în urma percheziției a fost ridicat un praf alb-gălbui care, conform expertizei chimice, constituia amfetamină, inclusiv și procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 24.08.2016, și anume din interceptările convorbirilor telefonice în privința inculpatului rezultă că ultimul a avut convorbiri camuflate cu consumatorii de droguri și că acesta era implicat în comercializarea substanțelor psihotrope și anume amfetamină, la prețul de 600 lei pentru un gram.

De asemenea, instanța de apel a reținut că acțiunile de păstrare și transportare a drogurilor, în scop de înstrăinare de către inculpat s-au confirmat și prin declarațiile martorului O.Fătu, care a relatat că a cumpărat de câteva ori de la inculpat amfetamină la prețul de aproximativ 600 lei, precum și prin declarațiile martorului R.Luncari, care a relatat că făcând cunoștință cu inculpatul, acesta i-a comunicat că a consumat amfetamină, spunându-i acestuia că vrea și el să încerce, inculpatul peste câteva zile l-a telefonat și i-a oferit un pachetel din staniol pentru care i-a achitat 200 lei.

Toate aceste declarații date de către martorii sus menționați, care au fost analizate și apreciate în cumul, coroborează și cu probele materiale.

Prin urmare, instanța de apel, evaluând materialul probator administrat, a respins declarațiile inculpatului care, de fapt, nu a negat că a păstrat, transportat și vândut amfetamină pentru anumite persoane, indicând însă că nu a avut nici un venit în urma înstrăinării substanței date, fiindcă aceste circumstanțe au fost combătute prin declarațiile martorilor O.Fătu și R.Luncari, care au concretizat că pentru amfetamina pe care o primeau de la inculpat îi achitau acestuia aproximativ 600 lei și, respectiv, declarațiile martorilor I.Bădilă și P.Ciubotaru, care au afirmat că în urma efectuării măsurilor speciale de

investigații și anume, interceptările convorbirilor telefonice ale lui D.Luca, s-a constatat că consumatorii de droguri procurau de la inculpat amfetamină, pentru care achitau 600 - 700 lei.

Subsidiar, instanța de apel a respins argumentele părții apărării:

- precum că instanța în cadrul ședinței de judecată nu a dat citire integrală procesului-verbal cu privire la consemnarea măsurilor speciale de investigații din 24.08.2016, prin care au fost stenografiate discuțiile telefonice ale inculpatului cu alte persoane, deoarece instanța a respectat prevederile art.373 alin.(2) Cod de procedură penală ce reglementează cercetarea documentelor și a proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale, din care rezultă că efectuarea măsurilor speciale de investigații puteau fi citite integral sau parțial, astfel că careva încălcări în acest sens nu au fost stabilite;

- precum că în cauza penală unele acțiuni și acte procesuale au fost întocmite de către ofițerii de investigații care sunt în neconcordanță cu prevederile legale stipulate la art.1 alin.(2) din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, precum și de procurorul E.Trifoi, care nemijlocit a efectuat urmărirea penală, deoarece prin decizia Curții Constituționale nr.7 din 26.02.2016 de inadmisibilitate a sesizării nr.10g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a art.1 alin.(2) și art.4 alin.(4) din Legea nr.333 din 10.11.2006 cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală, sesizarea s-a declarat inadmisibilă, iar prin decizia Curții Constituționale nr.8 din 09.11.2015, s-a declarat inadmisibilă sesizarea nr.41g/2015 privind excepția de neconstituționalitate a art.4 alin.(4) din Legea nr.333 din 10.11.2006 cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală;

- precum că instanța a respins demersul apărării referitor la citirea stenogramei din dosar, cu audierea interceptărilor care au avut loc între inculpat și diferite persoane - consumatori de droguri, deoarece în vederea asigurării principiului „egalității armelor” și principiului „contradictorialității”, a fost dispusă citirea stenogramei și audierea interceptărilor în cadrul ședinței de judecată în apel, iar în urma audierii acestor convorbiri nu s-a sesizat o careva neconcordanță sau divergențe cu celelalte probe administrate la cauza penală, inculpatul confirmând că își recunoaște vocea, astfel că din conținutul acestora cert s-a stabilit că D.Luca ducea conversații cu consumatorii de droguri în vederea comercializării acestora;

- precum că procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 24.08.2016 este lipsit de suport probatoriu, pe motiv că lui I.Bădilă, la acțiunile de interceptare și înregistrare nu i-au fost explicate contra semnătură drepturile prevăzute de art.87 Cod de procedură penală și nici nu a fost avertizat de răspundere penală pe care o poartă, deoarece aspectele invocate de către avocat nu se încadrează în temeiurile de nulitate a actului procedural, conform art.251 Cod de procedură penală, conținutul procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 24.08.2016 nu are o valoare determinantă în demonstrarea vinei inculpatului, de rând ce la stabilirea vinovăției acestuia au fost reținute un șir de probe administrate cu respectarea legislației procesual penale, care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor în ansamblu;

- precum că la caz, urma a fi dispusă efectuarea expertizei grafoscopice pentru determinarea apartenenței semnăturii de pe pachetul nr.3, pentru a stabili dacă aparține lui D.Luca, deoarece demersul nominalizat a fost respins prin încheierea instanței de apel din

26.06.2017, pe motiv că obiectul constatării formulat în demersul avocatului nu se încadrează în prevederile art.143 Cod de procedură penală, în care sunt specificate cazurile în care este obligatorie efectuarea expertizei. Mai mult, în cadrul percheziției efectuate în automobilul condus de către inculpat au fost depistate și ridicate un cântar electronic la scară mică și un borcan ce conținea un pachet de staniol în interiorul căruia se afla un bulgăre de culoare cafenie-albuie, cu miros specific, iar fiind întocmit procesul-verbal de percheziție din 23.08.2016, acesta a fost semnat de către toți participanții la proces, și careva obiecții din partea acestora nu au parvenit, legalitatea căruia a fost confirmată prin încheierea primei instanțe din 24.08.2016, menținută și prin decizia instanței de apel din 19.09.2016. Respectiv, persoanele ce au semnat pe pachetul nr.3 - procurorul, martorul I.Bădilă au confirmat că D.Luca a semnat acest pachet la sigilarea borcanului cu droguri;

- precum că instanța, contrar prevederilor art.342 Cod de procedură penală, printr-o încheiere protocolară a respins demersurile privind citirea stenogramei din dosar cu audirea interceptărilor care au avut loc între inculpat și diferite persoane -consumatori de droguri, cât și de a dispune efectuarea expertizei grafoscopice, deoarece nu s-a stabilit careva încălcări ale normelor procesual penale, instanța a respins prin încheiere demersul privind dispunerea efectuării expertizei grafoscopice. Mai mult, s-a constatat că inculpatul nu a negat faptul depistării la percheziție a borcanului în care se aflau droguri, indicând doar că nu cunoaște cum acesta a ajuns în automobilul său, totodată, în automobil a mai fost depistat și ridicat un cântar electronic la scară mică;

- precum că, la cauza penală lipsește actul procesual întocmit conform prevederilor art.260 Cod de procedură penală, care ar elucida faptul în ce condiții și cu aplicarea căror mijloace tehnice au fost copiate pe suport electronic interceptările convorbirilor, adică CD-R de model DVD-R 4.7.GB, deoarece partea apărării nu a respectat procedura de declarare a nulității actului respectiv efectuat de organul de urmărire penală, ceea ce nu poate duce la nulitatea acestuia, potrivit art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

5. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul I.Malanciuc în numele inculpatului, care solicită casarea încheierii din 07.06.2017, prin care s-a respins demersul cu privire la numirea expertizei grafoscopice și dactiloscopice, cât și decizia instanței de apel din 22.09.2017, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând că instanța de apel întemeindu-și soluția pe declarațiile martorilor I.Bădilă, P.Ciubotaru, R.Luncari și O.Fătu, nu a dispus citirea și audierea acestora în instanța de apel, deși apărarea a solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare; - incorect instanța a respins argumentul său cu referire la dispunerea efectuării expertizei grafoscopice, eronat interpretând prevederile art.143 Cod de procedură penală, de rând ce inculpatul a negat semnătura sa de pe plicul nr.3, în care se păstra borcanul în interiorul căruia se afla un bulgăre de culoare cafenie-albuie cu miros specific fiind încălcat dreptul egalității armelor, deoarece martorul I.Bădilă confirmă că pe plic s-a semnat inculpatul, astfel partea apărării a fost lipsită de dreptul de a prezenta probe efective în apărarea inculpatului; - incorect instanța a respins argumentul invocat de apărare cu trimitere la prevederile art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, pe când lipsește procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală, prin care s-ar fi constatat cu ajutorul căror mijloace tehnice au fost copiate pe suport electronic interceptările convorbirilor, adică CD-R de model DVD-R 4.7.GB, ce a avut loc în lipsa părții apărării, în rest invocând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel numai în cazul comiterii unei sau mai multor erori din cele enumerate în pct.1)-16) ale normei vizate.

Recurentul în recurs nu a invocat nici un temei de drept din cele 16 prevăzute art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, dar face trimitere la art.6 parag.3 lit.d) din Convenție, precum că la caz ar fi fost încălcat principiul egalității armelor, prin faptul că instanța de apel nu a audiat martorii I.Badilă, P.Ciubotaru, R.Luncari și O.Fătu, deși în partea descriptivă a deciziei și-a întemeiat concluzia privind vinovăția inculpatului, anume pe declarațiile acestor martori, că prin respingerea argumentului său cu referire la dispunerea efectuării expertizei grafoscopice, partea apărării a fost lipsită de dreptul de a prezenta probe efective în apărarea inculpatului și că incorect instanța a respins argumentul invocat de apărare cu trimitere la prevederile art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, pe când lipsește procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală, prin care s-ar fi constata cu ajutorul căror mijloace tehnice au fost copiate pe suport electronic interceptările convorbirilor, adică CD-R de model DVD-R 4.7.GB.

Analizând decizia recurată sub prisma principiului egalității armelor în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că principiul la care face referire recurentul nu prevalează în cauza supusă examinării, ce ar fi dus la casarea hotărârii instanței de apel.

Principiul *egalitatea armelor* reprezintă regula conform careia fiecare parte a unui proces penal să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a-și expune cauza în fața instanței în condiții care să nu o dezavantajeze în mod semnificativ în raport cu/de partea adversă.

Articolul 6 parag.(3) lit.d) consacră principiul potrivit căruia, înainte ca un acuzat să poată fi declarat vinovat, toate probele acuzării trebuie prezentate în principiu în fața acestuia în ședință publică, în vederea unei dezbateri contradictorii. Principiul în cauză nu se aplică fără excepții, acestea putând fi acceptate doar sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta mărturiile acuzării și de a-i interoga pe autorii acestora, la momentul depozității acestora sau ulterior.

Din acest principiu general decurg, conform jurisprudenței Curții, două cerințe: *prima* - absența unui martor trebuie justificată de un motiv serios; *a doua* - atunci când o condamnare se bazează în întregime sau într-o proporție considerabilă pe depozițiile unei persoane în cazul căreia acuzatul nu i-a putut adresa întrebări sau nu a putut solicita ascultarea acesteia nici în stadiul de instrumentare, nici în cursul dezbaterilor, dreptul la apărare poate fi restrâns în mod incompatibil cu garanțiile prevăzute la art.6.

Reținând cele enunțate supra, Colegiul penal respinge critica invocată de recurent, precum că instanța de apel nu a audiat martorii I.Badilă, P.Ciubotaru, R.Luncari și O.Fătu, deși în partea descriptivă a deciziei și-a întemeiat concluzia privind vinovăția a inculpatului

anume pe declarațiile acestor martori, deoarece instanța de apel nu a rejudecat cauza și nu a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, doar în acest caz instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărârea de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul de prima instanță. La fel, Colegiul va reține în sensul invocat că, în prima instanță, martorii la care a făcut referire recurentul, au fost audiați, iar inculpatul, în prezența apărătorului său, nu a fost lipsit de dreptul de a le adresa întrebări și a elucida alte circumstanțe, ce ar fi dus la demonstrarea nevinovăției sale.

Totodată, instanța va respinge argumentul dat și prin prisma prevederilor art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, dat fiind că atât din apelul părții apărării, cât și pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel, partea apărării nu a solicitat audierea martorilor nominalizați, înafară de martorul R.Luncari, demersul înaintat fiind respins de instanța de apel prin încheiere protocolară, deoarece martorul a fost audiat în prima instanță, iar în stenogramele convorbirilor anexate la materialele cauzei, acesta a indicat date concrete de la cine procura amfetamină.

Mai mult, Colegiul reține că, din declarațiile date de inculpat în instanța de apel rezultă că acesta nu a negat faptul că le vindea lui O.Fătu și R.Luncari amfetamină, fiind intermediar, că în urma percheziției la el a fost depistat un pachet cu amfetamină pe care urma să-l transmită acestora și că cântarul i-a fost dat pentru a cântări de fiecare dată amfetamina cu scopul de a nu fi amăgit (f.d.154, 168 v.3).

Cu referire la argumentul părții apărării, precum că instanța de apel, contrar normelor de procedură penală, a respins demersul apărării privind efectuarea expertizelor grafoscopice și dactiloscopice, Colegiul penal notează, că este justă soluția instanței de apel, care a constatat că cererea formulată de apărare nu se încadrează în prevederile art.143 Cod de procedură penală, deoarece dispoziția dată reglementează clar cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie. Din aceste considerente instanța de apel, prin încheierile din 07.06.2017 și 26.06.2017, motivat a respins ca nefondat demersul părții apărării privind dispunerea expertizelor grafoscopice și dactiloscopice în cauza penală nominalizată.

La fel, partea apărării nu dă credibilitate și pune sub suspiciune acțiunile de percheziție efectuate la 23.08.2016, însă asupra legalității efectuării percheziției s-a expus prima instanță prin încheierea din 24.08.2016, care a fost menținută prin decizia instanței de apel din 19.09.2016, care are puterea de lucru judecat.

Neîntemeiată este și afirmația recurentului, precum că procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală, prin care s-ar fi constatat cu ajutorul căror mijloace tehnice au fost copiate pe suport electronic interceptările convorbirilor, adică CD-R de model DVD-R 4.7.GB, ce a avut loc în lipsa părții apărării, deoarece asupra acestui argument s-a expus detaliat și motivat instanța de apel, just menționând, prin prisma art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, că inculpatul poate invoca nulitatea relativă a actelor procedurale, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Potrivit prevederilor art.95 Cod de procedură penală, partea apărării poate invoca la etapa urmăririi penale chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe pe care o decide „...organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată”, astfel apărarea a avut

posibilitatea de a contesta autenticitatea actelor în cauză în termenii și modul stabilit prin lege.

Într-adevăr, sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate sau acuzate revine acuzării. Totodată, orice prezumție care transferă sarcina probei către persoanele suspectate sau acuzate este suficient de importantă pentru a justifica încălcarea acestui principiu și că aceasta poate fi răsturnată. Pentru răsturnarea prezumției respective este îndeajuns ca apărarea să aducă suficiente probe care să trezească îndoieli rezonabile cu privire la vinovăția persoanei suspectate sau acuzate. În cazul în care, în urma evaluării vinovăției persoanei suspectate sau acuzate de către instanța de judecată, rezultă o îndoială justificată cu privire la vinovăția acesteia, persoana în cauză este achitată.

La caz însă, partea acuzării a adus probe directe care dovedesc nemijlocit vinovăția inculpatului și acestea nu trezesc îndoieli cu privire la nevinovăția acestuia, care dimpotrivă, combat afirmațiile date de partea apărării și de inculpat, din care motiv instanța de apel just le-a respins, reținând doar acel fapt că inculpatul nu a negat că a păstrat, transportat și vândut amfetamină pentru anumite persoane, nefiind de acord doar cu calificativul de înstrăinare, deoarece nu a obținut nici un venit în urma înstrăinării substanței date. Totodată, instanța de apel a dat posibilitatea părților de a prezenta probe, însă partea apărării, după cum rezultă din procesul-verbal, nu a probat lipsa de temeinicie a acuzațiilor prin formularea unor declarații, depunerea unor cereri de probatorii, ridicarea unor excepții sau punerea de concluzii, care ar dovedi contrariul.

Complementar celor indicate supra, Colegiul penal ține să menționeze că textul recursului repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei, soluție pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește alegațiile instanței de apel și consideră că o expunere repetată asupra argumentelor recursului este inutilă, fapt ce corespunde cu jurisprudența și practice CtEDO, care în cauza Albert vs România din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19.04.1994, pct.61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul I.Malanciuc în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Malanciuc Ion în numele inculpatului Luca Daniel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui Luca Daniel, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu